

Pars prima de vniuerso

nea sit ad ea q̄ sunt eterne felicitatis et glorie. sed etiā vt et digna ex eisdē adiutoriis de his aut licet multa p̄ prophetas hebreorum et dicta et scripta sint genti illi. doctrina tamc̄ iſianorū de hīmōi adiutoriis dignitatibus retributionibusq; creatoris referentissima ēt gratiā adoptionis hereditatēq; regni celestis studiofissime attollit et p̄dicat ex q̄ manifeste sequif resurrectio mortuorum et glorificatio corū salte; in pte. Stabilit aut grā ista exemplo vno p̄ bonitatem et largitatē creatoris. Dico igit̄ q̄ si rex alius in hoībus haberet regnum ditissimum ac p̄clarum nec esset ei nisi unicus filius. Regnum aut eiusmōi vel maneriei eēt ut p̄ multitudinē hereditū nulli minueret et ip̄i unigenito regis gloria multa atq; p̄claritas p̄ multitudinē cohereditū atq; p̄sortiū accresceret bonitas et largitas ipsius regis multos filio suo p̄sortes aduocaret. et multos filios sibi grē adoptaret. Licet autē apud nos in hominibus multoties factū est qui cū filios p̄pos nō habebāt extraneos ad optabāt. nec dubitū ē apud intelligētes quā si multos haberet filios postq; p̄ quā tamcūq; gratiā adoptionis ac p̄ quātacūq; multitudineq; adoptiōrum nibil deperit unigenito creatoris de diuitiis aut gloria regni sui. quipotius augeſ ei gloria extero; ultra omnē admirationē. Si ex multitudine miliciarū ex multitudine et magnificētia p̄ncipiū augeſ gloria regis vniuersiū usq;. quāto fortius innuerabilis multitudo regū celestū erit ad decorē et gloriā regū oīm. Si em̄ decē regib; imparē tāta gloria ē imperatis regib; inq; terrenis et oībus terrenis regib; imparē tāto maior gloria terreni impatoris q̄nto maiore ē numerus atq; potētia regū terrenorum q̄; decez. Quātomagis oīm regū celestū obedientia et subiectio erit ad gloriā regis omniū seculoꝝ. Manifestū iḡr ē quia dominansissimus ille impator quē dei filiū dixi siue intēdat ad gloriā suā siue in utilitatē hominū p̄t decet diuitias bonitatis eius atq; iusticiā et necessitate aduocat et adoptat sibi cōsortes atq; coheredes regni et glorie siue innumerabiles quos secū gloriificatus et coronaturus ē in nouissimo et assilaturus sibi assimilatiōe que deceat magnificētiā largitatis ip̄ius et cōgruat meritis ip̄oꝝ. Dico etiā si posset eos equales sibi facere in gloria. hoc ē si ip̄i receptibiles esent vlo modoꝝ eosdē sibi in gloria adeq;

ret. Nō optet aut doceri quia natura posſibilis p̄ semetip̄am villo modoꝝ recepiibiliis ē equalitatis ad euꝝ q̄ ē necesse esse p̄ se et oībus modis suis quāq; receptibilis sit similitudinis. Licet a supremētia ip̄i in cogitabilitē lōge distāns. Nec aliter sciendū ē de largitate et magnificētia bonitatis ip̄ius creatoris. Qui em̄ has diuitias hācq; p̄fusionē munificētia creatoris quā dixi negat vel ignorat p̄sequēter et dicitatē ip̄ius negat et minimū siue largitati ei dē relinquit. Quicqd em̄ largis bonitas creatoris modicū valde ē ad nobilitatē et gloriā regni celorum et glorificationē atq; coronationē regū innuerabiliti. Qui igitur eam negat maximū siue q̄ntuꝝ ad munera largitatis auferunt creatoris et ppter hoc male de bonitate ip̄i sentiūt. Imo nō largitatē de ea sed avariciā potius restrictiō mā de eadē somniāt et delirāt. Amp. q̄s ex terrenis magnatibus siue p̄ncipib; militē q̄ equū suū in bello eiusdē amiserit illi nō restituat siue reddat. Silt et alia dāna quecūq; in seruicio eius incurrit eidē nō resartiat aut refundat. Quia iḡr electi creatoris atq; dilecti in seruicio ip̄ius corpora sua p̄ eoꝝ mortē amittit necesse habet creator ex bonitate sua et iusticia restituere tēpore suo. Q̄ si dixerit q̄s quia corpora illa ex dono receperūt creatoris et sic eadē eis donauit q̄ eadem sibi retinuit nō a se ab alienauit quare que creatoris erāt ammisserūt nō que sua tm̄. Et ppter hanc causā nō tenetur creator huīsmōi eis facere restitutions. Attende igitur quia sermo iste hominis est erronei et hoc declarabit tibi duobus modis. Primitū quia fīm hoc sublata est spes mercedis et retributionis sublata inq; dei seruitoribus vt nulla sit op̄o creatorē omnia nāq; bona siue virtutes et gratie siue grata creatori obsega dona sunt creatoris. Si igitur ppter hoc quia corpora nostra dona sunt ip̄ius nō est debitor retributionis ip̄oꝝ corpīm multo fortius neq; gratoꝝ sibi quātūcūq; obsequiorū cum omniū obsequiorū que in vita ista p̄stari possunt eidē mōs corpīm quādō ppter eū suscep̄ta fuerit. Alio modo destruitur deliramentū istud quia et si humana corpora dona creatori sunt nostra tamen aliquo mō sunt et tantomagis nra quāto illa in obsequijs creatoris occupauerimus. Et iam alibi didicisti p̄ me quia obsequia que ex amore solo gratuito in-